

Yttrandefrihet viktigare än fantasifigurers rättigheter

Det är dags att revidera barnpornografilagen så att dess fokus hamnar på de som verkligen behöver skyddas: de verkliga offren, de riktiga barnen.

I fjol fälldes en översättare av japanska serier (Manga) för barnpornografibrott. Denna dom har fastslagits av hovrätten. I skrivande stund är det inte klart om HD beviljar prövningsrätt.

Översättaren hade i sin ägo tecknade bilder av figurer i japansk manga-stil. Några av dessa bedömdes föreställa underåriga individer, och därmed var ett brott begånget. Den svenska barnpornografilagstiftningen gör, sedan 1999, inte någon skillnad på tecknade figurer och riktiga barn.

Lagen inskränker således på yttrandefriheten, och ger fantasifigurer rättigheter som normalt sett endast verkliga personer åtnjuter. Yttrandefrihet är en hörnsten i det liberala, demokratiska samhället. Visserligen är barnpornografi en otäck och vidrig företeelse, men samma sak kan egentligen sägas om stater som lagstiftar mot människors fantasier.

Att i fiktion beskriva ett brott som aldrig har ägt rum, är inte detsamma som att göra sig skyldig till brottet. Det är till exempel fullt lagligt i Sverige att återge fantasier av mord i form av teckningar. Om man återger fantasierna i form av deckarböcker, kan man rentav upphöjas till ära och berömmelse. Men samtidigt är det alltså straffbart med fängelse att rita en teckning föreställande ett samlag mellan två påhittade sjuttonåringar, vilka om de hade funnits på riktigt hade haft full laglig rätt att ha det samlaget.

I den svenska klassiska konsten finns det gott om avbildade nakna barn. Carl Larsson och John Bauer är två av de mest kända konstnärerna som använt sig av nakna barn i sitt måleri. Om dessa målningar väcker sexuell lust hos betraktaren så är det enligt den svenska lagstiftningen fråga om barnpornografi. Det finns eventuellt ett kryphål i lagen om bilden kan bedömas ha ”konstnärligt värde”, men detta är förstås helt subjektivt och understryker snarare vilket rättsosäkert läge lagen har skapat. Bedömningar som ”vad som är konst” hör inte hemma i en västerländsk rättsstats brottsbalk.

Vad som väcker sexuell lust är även det högst individuellt, och därmed en bedömningsfråga. Man kan dock konstatera att Larssons avbildningar av barn är långt mer realistiska än de mangafigurer som av både tingsrätt och hovrätt klassats som barnpornografi. Sprider Nationalmuseum barnpornografi när de visar Carl Larssons "Mammas och småflickornas rum" på nätet? Anser vi att det är en fråga för våra domstolar att behöva ta ställning till?

Lagen går för långt i sina intentioner. I sin iver att motverka barnpornografi har definitionen breddats så att fantasifigurers rättigheter nu står över verkliga människors yttrandefrihet och konstnärliga frihet. Förbjudna teckningar är förbjudna tankar, och tankeförbud har liberaler kämpat emot i alla tider.

Vi föreslår därför att

- Folkpartiet ska verka för att tecknade bilder undantas från lagens definition av barnpornografi.